

tillader mig derfor ogsaa at anbefale dette Forslag til fornyet Vedtagelse fra Landstingets Side.

Dertil indskrænker sig i Virkeligheden, som sagt, Uoverensstemmelserne paa dette Lovforslags Omraade mellem de to Ting, og jeg haaber, det skal lykkes at kunne komme over disse to Uoverensstemmelser. De andre Ændringsforslag ere stillede af ærede Mindretal, nemlig Forslaget under Nr. 4, vedrørende københavnske Skatteforhold, og Forslaget under Nr. 6. Det første Forslag har jeg Grund til at tro vil blive taget tilbage af den meget ærede Forslagsstiller, og jeg skal derfor allerede af denne Grund ikke omtale det. Om Forslaget under Nr. 6 skal jeg kun sige nogle faa Ord. Jeg skal ikke omtale dets Realitet, dels fordi det forekommer mig, at de ærede Forslagsstillere selv først maa udtale sig, inden der i saa Henseende aabnes nogen Diskussion, men dels ogsaa fordi jeg antager, at den højtærede Finansminister vil besvare dette Forslag fra sin Side, og først derefter vil der maaske være Anledning for Udvalget til at komme ind paa denne Sag. De Bemærkninger, jeg har at fremsætte paa Udvalgets Vegne lige over for Nr. 6 er, at Udvalgets samtlige øvrige Medlemmer, baade Udvalgets Mindretal og Flertallets andre Medlemmer, have været enige om at ønske, at man ikke paa dette Sagens Trin vil optage dette Forslag til Behandling. Ærede Medlemmer ville vel forstaa Grunden dertil. Forslagets Realitet skal jeg, som sagt, ikke omtale, men vist er det, at skal dette Forslag nu kastes ind i vor Forhandling, Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal give Kommunerne Udsigt til at faa noget mere fra Staten, end de skulle have efter Forslaget, saa vil det dele Meningerne i forskellige Retninger, og det forekommer os uheldigt at gøre det paa dette sene Tidspunkt af Forhandlingen. Vi have i 3 Samlinger drøftet denne Sag og ere gennem forskellig Stræben naaede til at faa indskrænket Uoverensstemmelserne paa de forskellige Punkter til det, jeg har nævnt i Begyndelsen af disse Bemærkninger. Det kan da næppe være rigtigt eller heldigt, om vi paa dette Sagens Trin vilde optage noget, som maa dele os paa forskellig Maade, idet nogle mene et og andre mene et andet, og kaste det ind til Forhandling i en Sag, som paa mange andre Omraader viser store Vanskeligheder. Jeg vil derfor tillade mig at tilraade det høje Ting at følge den Vej, som Udvalget har anbefalet, ikke at gøre dette

Forslag til Genstand for nærmere Behandling eller i alt Fald ikke optage Forslaget i Lovforslaget paa dette Trin af Sagen.

Breinholt-Vandborg: Under Nr. 4 har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag angaaende den kommunale københavnske Indkomstskats Skatteprocent. Det forekom mig nemlig, at i § 6 er der en Bestemmelse, hvorefter denne Skatteprocent, som nu er lovbunden, kunde stige til en ganske ubestemmelig Højde, ganske efter, hvad en tilfældig Indenrigsministers tilfældige Opfattelse maatte være. Det mente jeg var saa urigtigt, at jeg fandt al Anledning til i alt Fald at henlede Tingets Opmærksomhed derpaa ved at stille et Ændringsforslag. Nu i selve Mødet er jeg fra flere Sider bleven gjort opmærksom paa, at min Antagelse om, at Skatteprocenten gennem de Ord, som indeholdes i § 6, kunde stige til en saadan ubestemmelig Højde, er en Misforstaaelse, og jeg ser meget godt, at der er meget, som taler derfor, men jeg vil dog, forinden jeg tager mit Ændringsforslag tilbage, høre den højtærede Ministers officielle Udtalelse derom, idet jeg mulig gennem denne vil føle mig beroliget, uagtet jeg dog endnu maa hævde, at enhver Betænkning ikke derved svinder bort. Givet er det jo, at denne ministerielle Bemyndigelse, som gives her, dog gaar saa vidt, at den kan hæve den københavnske Skatteprocent 1 pCt. op over de 2 pCt., som fastsættes her i Loven, og det finder jeg i alt Fald ikke ganske ubetænkeligt, men paa den anden Side er der nu sat saadanne Grænser for dens Stigen, at jeg tror, at jeg, naar jeg faar en saadan officiel, autoritativ Erklæring fra den højtærede Minister, vil kunne tage Ændringsforslaget tilbage, men jeg vil vente, til denne foreligger.

Som det vil fremgaa af Betænkningen, har min ærede Sidemand (Rottbøll) og jeg under Nr. 6 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det Beløb, som maatte indkomme gennem Indkomst- og Kapital-skatten ud over det Beløb, som gennem visse Statsskatter overføres til Kommunerne, skal komme Kommunerne til gode, dog begrænset saaledes, at naar et bestemt angivet Beløb, nemlig det, der gennem den ikke overførte Del af Gammelskatten og Bygningsafgiften indkommer i Statskassen, er naaet ad denne Vej, saa tilfalder det overskydende atter Statskassen. Hovedtanken i dette Forslag har allerede været fremstillet og motiveret i den af Landstingets Udvalgt i forrige Samling afgivne